

Dag Lieve mensen,

Aan u allen nog een gelukkig en gezegend 2024.

In november hebben we een retraite georganiseerd in Haus Raphael met ongeveer 38 mensen uit Nederland en België en in december hebben we een gebedsdag kunnen bijwonen. Bijzondere gebeurtenissen, zeker om dit met zoveel mensen te mogen meemaken. Er hebben ook enkele bijzondere genezingen plaats gevonden. Daarover later meer.

Eerst een samenvatting uit een lezing van de zuster uit december tijdens een gebedsdag

De zuster begint met een openingsgebed:

Heer Jezus Christus het is uw plan en wil dat wij allen hierheen gekomen zijn en dat we tijd ontvangen hebben om bij u te zijn en uw woord te kunnen horen. Maar Jezus heb erbarmen met de mensen die u heeft geroepen maar niet zijn gekomen en uw oproep niet hebben gevolgd. En dat u alles heeft georganiseerd en dat ik hier mag zitten wat niet vanzelfsprekend is. Dank u Jezus voor uw aanwezigheid overal bent u er bij want ieder is belangrijk voor u maar vaak willen we niet opvolgen wat u zegt en dan lopen we weg van u. Maar Jezus heb ook erbarmen met de mensen die bewust in zonde leven maar dat u ze allemaal wilt overwinnen en naar u toe halen dat u geen ziel zal verloren gaan.

Heilige moeder van God sta ons bij vervolgens wordt het Weesgegroet gebeden!!

We lezen Jesaja 40-3 baan de weg voor de heer effen de weg voor onze God!! Wij willen dit ook doen in ons leven in onze ziel dat we iedere keer nieuw beginnen met Jezus te leven. Daarom hebben we ook de adventtijd ontvangen als voorbereiding om zijn geboorte te vieren het is ook heel belangrijk deze dagen heel bewust te leven. We hebben thuis vroeger allemaal ons best gedaan zo zegt de zuster om Jezus offers te brengen zoals 10 onzeveraders 10 Weesgegroeten vele gebeden en dit iedere dag tot aan de 25 december dat heeft ons als kinderen zoveel vreugde gegeven om Jezus al deze geschenken aan te kunnen bieden. Dan verlang ik daar weer naar en wil graag een kind zijn maar ook wij kunnen allemaal een kind zijn!!

Geloof u dit of wilt u volwassen blijven bij Jezus? We zijn kind van God en dat blijft zo. Als kind kregen wij vroeger een klein schriftje en daarin moesten we opschrijven wat een klein kind allemaal nodig heeft. Een krans 2 armbanden een ketting iedere dag tot aan kerst hebben we zulke kleine offers gebracht we hadden geluk dat we bij zusters onderwezen werden.

Ook op alle zoetigheden hadden ze achterwege gelaten. Dit alles hebben we als geschenk bij zijn kribbe gelegd. Zo ziet u we moeten allemaal als kinderen worden , wie komt er in het hemelrijk? Juist ja kinderen!! U moet kind zijn in uw hart.

Zo ziet u als u nog niet bent begonnen dan bid eens een dag een rozenkrans

voor die mensen die Jezus nog niet kennen. U weet Jezus is in de wereld gekomen om alle mensen te verlossen

Bent u ook daarbij? Slechts 4 mensen steken hun hand op

Opnieuw herhaalt de zuster de tekst uit de bijbel:

Baant de weg voor de Heer we zien hier al in het oude testament bij Jesaja en in het Marcus evangelie maak de weg vrij voor Jezus zodat hij in ons hart kan arriveren. Bent u nu ook begonnen met uw hart te poetsen schoonmaken en het stalletje opbouwen in ons Hart? Als kind brachten we kleine geschenken zoals ik eerder vertelde en wat brengen wij volwassenen nu naar Jezus als geschenk? God is al 770 jaar voor zijn komst begonnen met de voorbereiding voor Jezus. Hij wil voor een ieder als redder en verlosser in ons hart komen. Dus wat moeten wij doen: offers brengen en bewust leven!! Offers brengen is vreugde voor Jezus hij neemt het dankbaar aan.

De zuster vertelt dat ze eens was opgebeld door een man uit India dat zijn broer ziek was. Hij had een tumor in zijn nieren.

1 nier was al weg en in de andere had hij ook een tumor. Toen vroeg de man of de zuster alstublieft wilde bidden voor zijn broer. De zuster vraagt vervolgens hoe kan het dat u mij kent? Ja we hebben van een zekere Karin uit Frankfurt gehoord van u. Als u nu maar niet allemaal denkt dat we de zuster ook telefonische kunnen vragen voor gebed dan hoeven we er niet meer naar toe te rijden!! Weet dat dit echt een uitzondering is. Wat is er toen gebeurd? ik heb zijn broer gezegd: handen opleggen op de aangedane plaats en ik schreeuw tot God zegt de zuster we hebben alle 3 gebeden en toen heeft hij warmte gevoeld op deze plaats. Hij was toen bij de dokter op controle en die constateerde dat de tumor verschrompeld was. Iedereen klapt en de zuster zegt dat is voor Jezus, dat is voor Jezus. De man vraagt haar of ze de zuster eens mocht ontmoeten. Ze zijn toen met 5 mensen met de trein uit noord India naar Huis Raphael gereisd. Zij waren allemaal zo diep geraakt door Jezus dat ze dit moesten doen. De zuster was in India op een gebedsdag met 800 mensen en 1 man in het bijzonder, zo verteld ze, was doof aan 1 oor en hoorde nog een heel klein beetje met het andere. Hij werd in enkele minuten aan het dove oor genezen. We hebben allemaal gehuild van vreugde, zo brengt Jezus de mensen naar hem toe.

We lezen in Mattheus evangelie 4-10 Jezus voer met een boot naar een eenzame omgeving om alleen te zijn maar de mensen in de dorpen hoorde hiervan en gingen he te voet achterna en hij kreeg medelijden met de mensen die ziek waren. Dat medelijden heeft hij ook vandaag met ons. Jezus wilt genezen!!

We moeten het natuurlijk ook geloven dat hij genezen kan!!

En we moeten bidden, ook als je niet wordt genezen, we geloven in u het is misschien zijn plan ik neem dit graag aan voor u. Deze instelling moeten we hebben!!!

Of we nu genezen worden of niet: geloof! Daar gaat het om, dat is belangrijk.

In aansluiting op de woorden van de zuster heb ik deze getuigenis toegevoegd die mooi aansluit op wat de zuster in het bovenstaande zegt in haar openingslezing. Deze getuigenis is onlangs gegeven door een deelnemer aan onze retraite van afgelopen november. Hier waren deelnemers uit België, Nederland, Duitsland en Frankrijk. In eerste instantie dacht ik; oeps, wat een lange getuigenis, die zal waarschijnlijk beter wat ingekort moeten worden. Maar na hem zeker 3 maal gelezen te hebben openbaarde zich hier toch wel een bijzonder mooie getuigenis van geloof en ook vasthoudendheid en vertrouwen in Jezus. Dan de grote genade die hij mocht ontvangen **“te kunnen vergeven”** En de ultieme beloning van Jezus zijn vader te mogen zien en genezing van lichamelijke ongemakken. Amai, zullen we maar zeggen wat ontzettend mooi.

Hier volgt zijn getuigenis:

Beste Joep.

Om een antwoord op je vraag te geven, kom ik graag met volgende getuigenis tot bij jou.

Of hoe ik graag begin rond mijn 16e levensjaar of hoe ik tot Wenens toen als puber verbaasd stond over de engheid van het dagelijkse leven. Het kon toch niet zijn dat wij mensen, zo wonderlijk gemaakt, hier zomaar op deze wereld leven voor slechts het dienen van maatschappelijke belangen en noodzakelijkheden.

Niet veel later (en ik heb het nog steeds) vond ik een briefje met de tekst: "zoek eerst het koninkrijk der hemelen en zijn gerechtigheid. Daarna wordt al de rest u gegeven".

Niet dat ik toen direct begreep wat ik voor me had vond ik dat desondanks toch

één van de meest tot de verbeelding sprekende zinnen van mijn leven! Zoek eerst het koninkrijk... euh? Wat?

3 jaar later. 19 jaar. Middelbare school gedaan. 6 maanden interim achter de rug en rondhangen in Antwerpen tot ik plots en per ongeluk op een zonnige dag per fiets verdwaald aankwam in een steegje bij een bureau "EURES" of een Europees uitzendbureau.

Zet ik mijn fiets daar aan de kant. Stap dat kantoor binnen. Ga naar boven.

Kom ergens uit tot plots iemand me vraagt wat zij voor mij kon doen?

Vraag ik haar wat Eures juist inhoud.

Na het te hebben begrepen, vroeg ik of ze eventueel werk voor me hadden met schapen ofzo in het buitenland, waarop ik het antwoord "IJsland" kreeg!

Top vond ik dat! Doen!

Zo gebeurde het, mede dankzij mijn ouders, dat ik in februari in IJsland was om zowel schapen als paarden te mogen gaan hoeden in Sauðárkrúkur. Ronduit machtig! Zoek maar op: dat is daar 'the middle of nowhere.'

Maanden verstrijken en terwijl ik het daar absoluut naar mijn zin had en mij rijker dan ooit voelde, kroop toch gaande weg het gevoel in mijn lijf diep ongelukkig te zijn en dat ... kon ik niet met elkaar rijmen. Alles hebben en toch ongelukkig?!

Verwonderd en boos besloot ik op een vrije zondag om gepakt en gezakt de wilde en besneeuwde landschappen in te trekken.

Je moet weten, maar mijn hoeve lag te midden van besneeuwde bergen, dalen en heuvels met in de verste omgeving geen levende ziel.

Al wandelend aangekomen op een besneeuwde flank van een berg, overkwam me de sterke emotie om mijn verdriet, onbegrip, woede en verwarring uit te roepen met de woorden: "Wie bent U en waarom ben ik nu niet gelukkig!" "Ik ga hier niet weg, voordat ik het van U weet".

Ik weet niet precies hoe lang ik daar heb gestaan, werkelijk, maar ik weet wel dat het donker begon te worden en dat je echt niet in de sneeuw en dat landschap, zonder bescherming de nacht wil doorbrengen en dus besloot ik om terug te keren, maar voordat ik dat deed, riep ik boos uit: "maar hier kom ik nog op terug, he", keerde me om en ging naar beneden. Terug naar de hoeve.

Wat er me toen overkwam, Joep, klinkt nu, 25 jaar later, als een verre echo uit het verleden, maar gaf me toen werkelijk vleugels. Ik hoorde heel duidelijk een mannelijke stem tot me zeggen: "Ik zal me openbaren, maar op Mijn tijd."

Wat een vreugde overviel me, maar dan nu ook weer niet van die orde dat zo plots mijn leven geheel anders werd ofzo. Alles bleef ergens hetzelfde alhoewel ik toen niet echt beseefte dat alles eigenlijk al geheel aan het veranderen was! Stil en geleidelijk aan was 'die Ene' mij aan het leiden ...

Juli 1999. Terug thuis en toch ook weer niet! Mijn oude wereld kon ik op de een of de andere manier niet meer aan!

Van het machtig stille IJsland naar het krankzinnig luidruchtige, drukke België.

Van een land waar de wind tot je spreekt, naar je thuis dat in vergelijking in feite 1 dol hol is. Wat een crisis. Ik weet nog hoe er toen een vriend van de

familie me kwam opzoeken om mijn verhaal te horen en hoe die man als een clown zo druk bij ons thuis aankwam! Ik ben toen gaan lopen en niemand kon dit begrijpen ...

Nu goed. Dagen gingen voorbij en op een zonnige zomerdag stond ik in mijn badkamer. De douche liep al warm. De zon scheen door het witte gordijn en met dat ik me uitklede en de zon dankbaar begroette, klonk van achter mij een heldere, vrouwelijke stem en zij me "Peter. Ik nodig je uit voor Medjugorje." Ik draaide me om, zag niets of niemand. Was ook niet bang of verstomd verwonderd. Deed de badkamerdeur open. Keek over de gang naar alle kanten. Zag niets of niemand en riep toen naar beneden: "mamaaa. Ik moet naar Medjugorje."

Klaar.

Werkelijk, maar zonder meer besloot ik om mijn douche te nemen, werd overvallen door twijfels van de werkelijkheid van het recente gebeuren. Ging uit de douche. Droogde me af en kleepte me aan. Ging naar beneden en zei tegen mama: "mama. Ik weet niet juist wat er net is gebeurd, maar wat het ook zei, vergeet het maar." Waarop mama repliceerde met de woorden: "jongen. Dat gaat niet meer. Uw vliegtuig tickets zijn al geboekt." (Op de tijd van 1 korte douche!) 😬

Lang verhaal korter maken ...

Medjugorje.

Sinds die eerste keer, heb ik daarna nog vele keren Medjugorje mogen bezoeken, zelfs zoveel dat ik er op een gegeven moment toekwam als hertrouwd man met mijn vrouw en al mijn kinderen.

Heerlijk nagenietend van de dag, zat ik buiten op een richel te kijken naar de avondkleuren aan de lucht, tot plots iemand naast me kwam zitten met de vraag: "maar wat brengt jou eigenlijk tot in Medjugorje? "

BOEM!

Plots ging er een trein door mijn hoofd en zag ik alle gebeurtenissen van de afgelopen, toen 20 jaar!

IJsland tot toen en plots ... begreep ik het!

Mijn grootste geluk is ... Jezus Christus. De Zoon van de Levende God!

Ik zal mij openbaren op Mijn tijd en Hij heeft zijn belofte nagekomen. Hij kneedde heel mijn leven zodanig, dat ik het op een gegeven dag allemaal kon inzien. Zoek eerst het koninkrijk der hemelen en zijn gerechtigheid! Jezus is mijn GELUK!

Zo ging mijn pad verder en kwam ik van de ene ontmoeting in de andere tot wanneer ik klaar was om zuster Valapilla te mogen ontmoeten.

Jij hebt gezien Joep welk een genezing en genade ik daar heb mogen ontvangen. Hoe ik mijn papa mocht zien in het licht. Hoe ik hem vergaf en hij mij.

Hoe God me lief had.

Een diep mysterie of hoe God op zijn manier van ieder van ons wil houden, zolang wij maar ons hart en wil voor Hem open zetten en hoe zette ik mijn hart open!

En wonderlijk, want je zou dan durven denken: klaar! Die is er, maar dat is dus niet zo, he.

Die weg blijft maar doorgaan en doorgaan! Groeien in God is in 1 woord: eindeloos!

Opgaan tot in het oneindige, maar steeds met een buitengewoon respect voor ons broze en kwetsbare menszijn.

Moest God zich inderdaad werkelijk ten volle aan ons openbaren, maar beste Joep, wij zouden dit niet kunnen verdragen! Zo oneindig groot is Hij.

Ik weet in ieder geval één iets en dat is dat ik nu weet heb van welk koninkrijk Christus werkelijk koning is en dat ik slechts 1 wens boven alle andere wensen heb, namelijk om ooit terug en voor eeuwig thuis te mogen komen dankzij Zijn offer, Zijn Lichaam en Bloed!

Hij is de deur. De poort langswaar wij horen te gaan.

Beste Joep.

Geloof me. Ik zou kunnen blijven schrijven, maar ik denk dat dit voorlopig kan volstaan voor je maandblad.

Ik dank je zeer hartelijk voor uw attente uitnodiging en hoop velen te mogen bemoedigen met het blijven volharden om door te gaan op de weg van het Evangelie en de Blijde Boodschap. Er is werkelijk een andere wereld en wij worden allen daartoe uitgenodigd. Laat ons met vreugde onze kruizen dragen, want groot is de belofte die op ons wacht!

Indien mogelijk, mag je me altijd een papieren versie toesturen van je verslag.

Best iets moois om in mijn souvenir doos te bewaren.

Het gaat je goed.

Gods zegen op je wegen en graag tot hoors.

Liefs. Peter.

Dank je Peter om ons een inkijk te gunnen in je levensloop, je zoektocht en vooral hoop dat Jezus je de weg zal wijzen. Je Geduld en vertrouwen is uiteindelijk beloond maar ook wat wij dagelijks in het Onze Vader zeggen vergeef ons onzen schulden zoals wij ook aan anderen hun schulden vergeven. Zo ziet u, dan is alles mogelijk voor Jezus.

Onze volgende gebedsdag zal 9-10 maart zijn er is nog 1 plaats vrij
Iemand uit Antwerpen, 2 uit Susterseel (Duisland) 1 uit Eindhoven en uit de omgeving Parkstad gaan 4 mensen mee

De volgende gebedsdag zal zijn op 19-20 april op 2de pinksterdag
Hier kunt u zich al voor opgeven. 7 plaatsen nog beschikbaar

Onze volgende retraite met vertaling naar Nederlands zal vermoedelijk 8-12 oktober zijn

Ik wacht nog op toestemming van de zuster

Dit laat ik zo spoedig mogelijk weten in onze volgende nieuwsbrief van maart.

Een lieve groet,

Joep
